

POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Władysław Pawlak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Marta Romańska

w sprawie ze skargi D. M. o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia
24 października 2013 r., sygn. akt I C (...), wydanym w sprawie
z powództwa D. M.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Skarbu Państwa
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 4 listopada 2016 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 12 maja 2016 r., sygn. akt I ACz (...),

1. oddala zażalenie

**2. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600 (trzy tysiące
sześćset) zł, tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę kasacyjną powoda na postanowienia tego Sądu z dnia 3 marca 2015 r., którym oddalił zażalenie powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 21 października 2014 r. odrzucające jego skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 października 2013 r.

W uzasadnieniu wyjaśnił, że według ugruntowanego już orzecznictwa Sądu Najwyższego skarga kasacyjna na postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania jest niedopuszczalna. Postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania nie jest orzeczeniem w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania w rozumieniu art. 398¹ § 1 k.p.c.

Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazał przepis art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W zażaleniu powód domaga się uchylenia powyższego postanowienia.

Zarzucił naruszenie art. 394 k.p.c. przez błędne przyjęcie, iż nie przysługuje skarga kasacyjna na postanowienie o odrzuceniu wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu procesowym, przypadki dopuszczalności skargi kasacyjnej określa art. 398¹ § 1 k.p.c., wskazując, że skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania nie należy do żadnej z kategorii orzeczeń wymienionych w tym przepisie, wobec czego nie przysługuje od niego skarga kasacyjna (zob. też

postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2001 r., I CZ 94/01, OSNC 2002 nr 3, poz. 34, z dnia 18 marca 2015 r., I CZ 25/15, nie publ.).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., a o kosztach postępowania zażaleniowego w oparciu o przepisy art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., art. 398²¹ k.p.c. oraz art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (j. t. Dz. U. z 2016 r., poz. 1313, ze zm.). Wysokość wynagrodzenia za zastępstwo procesowe została ustalona na podstawie § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 2 i § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800) w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1668), przy uwzględnieniu wskazanej w zażaleniu wartości przedmiotu zaskarżenia (172 000 zł).